Belgïe – Belgique
P.B.

1820 Steenokkerzeel
P004273

www.imso.be

INTERNATIONAL MULTIPLE SCLEROSIS ORGANISATION

I M S O

DRIEMAANDELIJKSE UITGAVE

Nr. 4 - 37ste Jaargang
oktober – november – december 2016

REVUE TRIMESTRIELLE

N° 4 – 37ième Année
Octobre – Novembre – Décembre 2016

UIT EN THUIS

AMICALEMENT VOTRE

Verantwoordelijke uitgever :
Editeur Responsable :

IMSO-team
Vanheylenstraat 16
1820 Melsbroek

Uitgiftekantoor :
Bureau de distribution :
1820 Steenokkerzeel

INHOUDSTAFEL / SOMMAIRE

Overzicht - Sommaire	3
Nieuws - Nous ont quittés	4
Beste Kerst- en Nieuwjaarwensen	5
Financieel verslag	6
VZW steunt MS. Huldiging en laatste check.	10
Huldiging Mariake & Vrienden door Christel	11
Toespraak van Nelly Coopman	12
Daguitstap Nieuwpoort	14
Aan de Scheldeboorden	15
Interview met Mevr. Bernadette Lamarque	17
Feestkalender	23
Wie is het nieuwe meisje ?	24
Puzzel en sudoku	26
Zweedse puzzel n°2	28
Anniversaires - Verjaardagen	30
Meilleurs voeux de Noël et Nouvel An	32
Rapport financier	33
Escapade à Nieuport	37
Interview de Madame Bernadette Lamarque	38
ASBL VZW steunt MS dernier cheque	44
Calendrier 2017	45
Puzzle Français n°2	47
Sudoku nouveau-nieuw	49
Résultats/uitslagen	51

OVERZICHT

Aan het einde van 2016 sluit de redactie zich aan bij het bestuur en wenst iedereen een zalig kerstfeest en een vredevol en zo gezond mogelijk 2017.

Wij zijn erin geslaagd d balans op te maken tussen inkomstyen en uitgaven van 2015. Transparant zijn we altijd geweest.

De vrijwiligers van Mariake zorgden voor een laatste zeer bijzondere gift van 50.750, 00 €.

Dan volgt er het interview met een Waalse MS-patiënte.

Puzzel en sudoku, een loslopende hond en het verslag van Jessie, de nieuwe Duitse hulp in ons cybercafe sluiten het geheel.

A.W.

SOMMAIRE

Vous trouverez d'abord, cher lecteur, tout au début de la revue, la liste des personnes décédées et celle des anniversaires.

« La fille du cybercafé », Jessie, se présente ensuite, en néerlandais et en anglais.
L'I.M.S.O. vous présente ensuite ses vœux de joyeux Noël et de bonne année.

Suit le rapport financier de notre association.
Une relation, non dépourvue de lyrisme, d'une escapade à Nieuport vous ravira plus loin.

L'interview de Madame Bernadette Lamarque vous séduira par sa spontanéité (entre autres), qui mérite qu'on la reproduise telle quelle.
Vous serez aussi alléchés par le calendrier de nos activités 2017.
Suivent le puzzle numéro deux, le sudoku et les résultats.
Agréable lecture à tous,

Y.L.

Overleden - Nous ont quittés

Monsieur Christian VERMEIR
Né à Bruxelles, le 02 Octobre 1953
Décédé à Vilvorde, le 06 Septembre 2016.

Mevrouw Paula VERHELST
Geboren te Moerzeke op 20 december 1937
Overleden te Moerzeke op 30 september 2016.

Mevrouw Lotte STULENS
Geboren te Bilzen op 30 maart 1990
Overmeden te Munsterbilzen op 28 augustus 2016

De Heer Julien CARELS
Geboren te Tervuren op 31 mei 1944
Overleden te Leuven op 16 npvember 2016

Beste Kerst- en Nieuwjaarswensen

Een fantastische start in JANUARI

Vriendschap in FEBRUARI

Vrede in MAART

Geen zorgen in APRIL

Plezier in MEI

Genieten van JUNI tot NOVEMBER

Dankbaarheid in DECEMBER voor een ongelooflijk jaar

Liefde heel het jaar door

De Raad van Bestuur wenst jullie het allerbeste voor 2017

I.M.S.O.

International Multiple Sclerosis Organisation vzw

Vanheylenstraat 16 - 1820 Melsbroek

FINANCIEEL VERSLAG

RESULTATEN, BALANS EN TOELICHTING

31/12/2015

Nationaal nummer:
4 398412 53

TUSSENKOMSTEN		-42.072,71
Via steunfonds	-8.571,23	
In vervoersonkosten	-7.508,97	
Rolstoelenonderhoud	-5.000,00	
Medicatie	-12.204,41	
Poetsdienst	-8.788,10	

FEESTDAGEN		-6.291,55
Pasen	-2.632,62	
Moeder- en vaderdag	-292,11	
Kerst en Nieuwjaar	-3.336,82	

ACTIVITEITEN EN REIZEN		-15.124,25
Sociale etentjes patiënten	-8.243,23	
Diverse activiteiten	-5.022,62	
Uitstap september Nieuwpoort	-1.858,40	

OVERZICHT VAN DE DIVERSE ONKOSTEN		-13.731,24
Telefoonkosten	-323,43	
Post- en portokosten	-645,86	
Kantoorkosten en drukwerken	-686,36	
Onkosten Uit en Thuis	-2.928,86	
Geschenken en bloemen	-321,30	
Klein materiaal/onderhoud	-29,32	
Verzekeringen	1.272,22	
Ereloon advocaat (RIZIV)	0,00	
Bankkosten	-284,11	
Patrimoniumtaksen, roer. voorh. en publicaties	-191,58	
Onkosten internet, cybercafé & cursussen	-7.048,20	

APPARTEMENT WESTENDE		-2.360,05
Totale onkosten	-13.039,20	
Gift Rotary Club Zaventem	8.500,00	
Bijdrage patiënten	2.179,15	
Aankopen materiaal Sandeshoved	0,00	

OVERZICHT VAN DE FESTIVITEITEN EN ORGANISATIES		**24.195,54**
MOSSELFEEST		
Onkosten	-3.205,29	
Opbrengsten	4.035,50	**830,21**
BARBEQUE		
Onkosten	-2.406,60	
Opbrengsten	3.793,68	**1.387,08**
KOUD BUFFET		
Onkosten	-2.988,91	
Opbrengsten	0,00	
Bijdrage Taxi Hendriks	1.500,00	**-1.488,91**
ZWEMMARATHON SWIMSO		
Onkosten	-3.396,14	
Giften zonder fiscaal attest	7.053,22	
Giften met fiscaal attest	14.615,08	**18.272,16**
SPORTHUIS STEUNT MS		
Onkosten	0,00	
Giften zonder fiscaal attest	0,00	
Giften met fiscaal attest	5.195,00	**5.195,00**

OVERZICHT VAN DE ONTVANGEN LIDGELDEN EN GIFTEN			**54.896,71**
LIDGELDEN	aantal		
Leden patiënten (10,00 eur)	296	2.960,00	
Leden familie (15,00 eur)	80	1.200,00	
Leden steunend (25,00 eur)	28	700,00	
	404		**4.860,00**
GIFTEN ZONDER FISCAAL ATTEST			
Diverse giften zonder fiscaal attest		1.677,56	
Sponsoring P. Van Asbroek aankoop PC,s		5.373,54	
Successie Mevrouw YV.		29.660,61	
Bijdragen magazine Uit en Thuis		4.500,00	
			41.211,71
GIFTEN MET FISCAAL ATTEST			
Diverse giften met fiscaal attest		8.825,00	
			8.825,00

OVERZICHT VAN DE FINANCIËLE OPBRENGSTEN	111,91

Werkrekeningen	72,90
Spaarrekeningen	39,01

OVERZICHT VAN DE DIVERSE OPBRENGSTEN	1.082,37

Verkoop polo's, pins, t-shirts, ...	577,50
Bijdragen in medisch materiaal	75,00
Diverse bijdragen activiteiten	429,87

SAMENVATTING VAN DE RESULTATEN PER 31/12/2015

ONKOSTEN		-79.579,80
Tussenkomsten	**-42.072,71**	53%
Feestdagen	**-6.291,55**	8%
Activiteiten en reizen	**-15.124,25**	19%
Diverse onkosten	**-13.731,24**	17%
Appartement Westende	**-2.360,05**	3%

OPBRENGSTEN		80.286,53
Festiviteiten en organisaties	**24.195,54**	30%
Lidgelden en giften	**254.896,71**	68%
Financiële opbrengsten	**111,91**	0%
Diverse opbrengsten	**1.082,37**	1%

POSITIEF SALDO WERKINGSJAAR:	706,73

« VZW steunt MS » nodigde het bestuur van IMSO uit op de uitreiking van hun laatste check aan IMSO-Melsbroek ten voordele van de MS-patiënten.

Mariake en haar medewerkers nodigden ons uit op zondag 6 november 2016 om 15 u. bij de firma ARISO bvba, Nijverheidstraat 18 te Londerzeel.

IMSO ontving een laatste check van **50.750,00 €.**

Huldiging aan Mariake en haar vrienden van « VZW steunt MS ».

Dag Mariake en lieve mensen,

Begin 2000, ik was net voorzitster geworden van IMSO en ik lag op de ziekenkamer met Jeanneke Coppens. En zo leerde ik Mariake kennen. Dat bleef niet zonder gevolgen.

Met vrienden en kennissen organiseerde ze een feest voor en ten voordele van de patienten. Ze verkreeg de sympathie en de medewerking van vele artiesten en zelfs van Eddy Merckx als peter.

De financiële steun wordt vooral gebruikt

- als tussenkomst in de aankoop van medicatie
- als tussenkomst bij aankoop van materiaal, dat het leven van de patiënt gemakkelijker maakt, zoals: rolstoelen, therapeutische toestellen en verbouwingswerken aan woning

Op sociaal gebied organiseren we een jaarlijkse daguitstap.
Een etentje in een restaurant of een uitstap naar de markt of winkelcentrumstaan ook wel eens op het programma.
Daarvoor allemaal een dikke DANKJEWEL

CHRISTEL.

Toespraak van Nelly Coopman in naam van Christel, onze voorzitter.

Lieve Mariake en vrijwilligers,

In naam van onze voorzitter Christel Kempeneers en alle leden van het bestuur van IMSO danken wij u voor deze gigantische cheque ten voordele van onze patiënten.

Christel kan wegens haar gezondheid vandaag niet aanwezig zijn maar ze heeft mij een kleine tekst gegeven om voor te lezen.

Mariake, gedurende 20 jaar heb je samen met de vrijwilligers ons fantastisch gesteund.

Jouw enthousiasme en initiatieven kenden geen grenzen qua grootte en inhoud. Denk maar aan het pannenkoekenfeest met ambiance en amusement en het jaarlijks wandel- fiets- en motoevenement met Eddy Merckx als peter en eregast

Maar ook de grote inzet om sponsors te zoeken voor tombolagiften en financiële steun.

Je was ook steeds paraat om hulp te bieden bij de feestjes in Melsbroek. zoals o.a. de verkoop van pralines.

Met spijt vernamen we jouw ontslag uit de vereniging « vzw steunt MS » met als gevolg de ontbinding van de vzw, wegens het gebrek aan opvolging. Geen nieuwe voorzitter en de moeilijkheid om jonge vrijwilligers te vinden.
De oude kern blijft bestaan, maar dat is niet voldoende.
Wij IMSO weten ook hoe moeilijk dit is.
Niettegenstaande deze tegenslag heb je beloofd om actief bezig te blijven, en je verder in te zetten voor de patiënten in Melsbroek met o.a.

- pannenkoekenbak
- wellnessdag
- ev brunch

waarvoor wij je dankbaar zijn.
Nogmaals hartelijk dank voor alle steun gedurende de 20 jaar.

Beste vrienden van Mariake,
Met plezier willen wij zoveel mogelijk vrijwilligers, die zich verder willen inzetten voor de MS patiënten, in onze groep aanvaarden.
Daarom liggen hier formulieren ter beschikking om jullie contactgegevens in te vullen..

Nogmaals dank aan iedereen.

Daguitstap I.M.S.O.
03/09/2016
Een dagje aan zee te Nieuwpoort

Met de zon in de ogen, werden wij ontvangen in het hotel: “ Sandeshoved.”

Na een licht ontbijt verkenden wij Nieuwpoort.

Tegen 12,30 uur werd terug samen gekomen.

In de eetzaal van het hotel werd ons een lekker keuze maaltijd aangeboden.

Na de middag kon iedereen naar keuze gaan shoppen en de wandelaars mochten genieten van een stevige wandeling en een zonnig terrasje.

Tegen 17.00 uur konden wij afsluiten met een broodjes avondmaal.

Om 18.00 uur verzameling aan de bussen van Taxi Hendriks.

Tevreden maar toch wat vermoeid keerden we terug huiswaarts.

Aan de Scheldeboorden

Zestien oktober was een stralende dag van meer dan 20°. Het was dus "The Indian spring of Sacramento", maar dan in Berlare. Hilde en ik trokken naar het jaagpad naast de Schelde. We wilden iets gaan drinken in het "Oude Brughuis". Het bleek die dag een café zonder bier. Gelukkig hadden we de koelbox mee en hebben we ons zelf maar uit de slag getrokken. Wij dan maar linksaf, richting Dendermonde.

We zijn zo'n vijf minuten aan 't wandelen, tot Hilde zegt :"Achter ons komt een man aangejogd en heeft die een mooie hond bij zich".

Een poosje later kwam de viervoeter ons voorbijgelopen. Zijn vader en zijn moeder hadden blijkbaar allebei een stamboom, maar helaas niet van hetzelfde type.
Het was een grote, zwarte hond waarin een Duitse herder en een labrador duidelijk het beste van zichzelf hadden gelegd. Het was een braaf beest dat links en rechts wat snuffelde. Toch liep hij even verderop de schapen te jennen die de dijk aan het afgrazen waren.

"Wat hebt u een mooie hond, mijnheer." riep Hilde bewonderend uit.
"Bijlange niet," zei de man haast verontwaardigd "ik heb helemaal geen hond. Als ik hier kom oefenen, loopt hij gegarandeerd achter me aan. Ik kan hem maar niet afgeschud krijgen."

Toen ik even later rechts door mijn wimpers tuurde, kreeg ik haast een rolberoerte. Het dier onderwierp enkele opkomende fietsers aan een scherpe elandtest. Handig slalommend slaagden ze er beiden in de viervoeter te ontwijken. Kwispelstaartend kwam hij hen achternagelopen, want het smaakte blijkbaar naar nog.

De man die het ook gezien had, draaide zich om om de woedende blikken van de fietsers te ontwijken.
"Zwijg ervan" zuchtte hij "vorige week was het nog veel erger.

Ik liep in de richting Wichelen en even voorbij de bocht komen twee helemaal bemodderde fietsers de helling opgekropen. Vloekend en sakkerend dat het niet mooi meer was.” "Hebt u zich pijn gedaan?" vroeg ik beleefd als ik opgevoed ben”. “Wat?" riep de grootste, "mijnheer komt nog met ons lachen ook.” "Enfin, ik heb weer het hele refrein moeten aframmelen, van: niet van mij en niet weten van wie.”

"Maar eigenlijk klopt dit laatste ook niet helemaal. Het beest heeft namelijk geen baasje meer. Hier een beetje verder staat een boerderij en de boer is daar vorig jaar gestorven. De hond is blijven leven. En nu dacht ik al dat ik het gevonden had. Haast op de tippen van mijn tenen sloop ik onlangs voorbij de bouwval. Bijna was ik voorbij en ik dacht al dat ik ontsnapt was. Maar nee hoor, daar was mijn schaduw weer.

Hij liep weer achter me aan. Ik heb nog geprobeerd hem af te schudden. Maar als je daarmee begint, ken je het einde van je ellende niet. Hij loopt gewoon veel vlugger en dan denkt hij nog dat het om te spelen is ook.”

Gisteren was het ergste tot nu toe. Ik was van de dijk afgelopen en had een zijstraat genomen, natuurlijk met dat vervelende beest achter me aan. En daar stond toch een politiewagen zeker. Een agent vroeg mij : "Mijnheer u hebt toch wel een plastic zakje mee zeker ?" Ik viel uit de lucht. “Ik? Een plastic zakje? Waarvoor, mijnheer ?" vroeg ik. "Voor de eventuele hondendrollen, natuurlijk." antwoordde hij. En weer begon het verhaal.

Ik denk er ernstig over na met een bord om mijn hals te lopen waarop staat : "IK HAAT HONDEN”.

De viervoeter scheen het zo niet te hebben begrepen, want reikhalzend zat hij met smachtende, vochtige ogen te wachten op de start.

Zonder nog iets te zeggen, liep de man weg en riep : "Kom, stuk ellende, kom, want jou geraak ik toch nooit meer kwijt" en hij verdween richting Dendermonde.

André Werelds

4/2016

Interview met Mevrouw Bernadette Lamarque

Inleiding

Naar alle waarschijnlijkheid werden er bij onze patiënten al tien jaar interviews afgenomen met de doelstelling ze te helpen, kortom het hoofd boven water te houden. Ze verschenen allemaal in “Uit en thuis”.
In het begin beschikten de patiënten over veel vrije tijd. Maar de invoering van strakke revalidatieprogramma’s maakt het noodzakelijk de patiënten te vragen wanneer ze over een half uur beschikken en zelfs het interview te verdelen over twee sessies van een kwartier.
Bernadette ging akkoord, met veel enthousiasme, om het interview te starten op 7 november 2016. Wel bedankt Bernadette.
Om de spontaneïteit en de frisheid van onze gesprekken te handhaven werden ze integraal en punctueel opgenomen.

Y. – Het interview is opgesplitst in drie delen : het leven vóór de ziekte, de periode na de diagnosestelling en de periode nadien, de huidige periode.

Y. – Wanneer werd je geboren ?
B. – Op 4 maart 1955.

Het leven vóór de ziekte

Y. – Welk was het milieu waarin je opgroeide ?
B. – Mijn vader was mijnarbeider en mijn moeder had geen beroep. Ze stond in voor een kroost van vijf kinderen !
Y. – En waar woonden jullie ?
B. – We woonden aan de Franse grens. Mijn ouders hadden de Franse nationaliteit.
Y. – Waar eigenlijk ?
B. – In Péruwelz, naast Bonsecours (N.B. : in de provincie Henegouwen). Mijn moeder was afkomstig uit de buurt van Lille. Ik ben een Ch’ti (N.B. : een naam gegeven aan de bewoners van de regio “Nord de France”.

Y. – Welke studies volgde je ?
B. – Ik volgde lager onderwijs aangevuld met twee jaar secundaire beroepsonderwijs. Toen moest ik mijn studies onderbreken wegens gezondheidsredenen. Ik werd namelijk aan de longen geopereerd en verbleef in totaal één jaar in ziekenhuizen en nadien had ik geen zin meer om verder naar school te gaan.

Y. – Wat was je beroep … ?
B. – Ik was actief in verschillende beroepen. In de restauratie. Je gaat me niet geloven maar ik heb ook in de bouw gewerkt. Naast mannen heb ik mortel gemaakt. Nadien werkte ik in een drukkerij te Laken. Ik leefde toen alleen met mijn dochter die ik opgevoed heb.

Y. – Wacht even je spreekt van je dochter, wanneer werd ze geboren ?
B. – In 1976. Het zelfde jaar trouwde ik. Mijn huwelijk verliep chaotisch. Ik woonde in Duitsland, mijn man was beroepsmilitair. Ik verliet hem omdat deze relatie onverdraagbaar werd. Hij was agressief en heeft mij herhaaldelijk geslagen …. maar wanneer hij ook gevaarlijk bleek voor mijn dochter was de maat vol. Dus, ik besloot Duitsland te verlaten en ging in Brussel wonen. Zo heb ik tien jaar alleen met mijn dochter gewoond en heb ik tijdens deze periode zowat alle soorten werk

uitgevoerd. En, weet je, tussen haakjes, mijn leven begon voor goed toen ik mijn tweede man ontmoette. We leerden elkaar kennen in 1986, de 9de oktober.

Y. – Ah !Je hebt die datum goed onthouden, dat was de ontmoeting !
B. – Ja, mijn leven begon op deze datum. En, negen maanden later waren we getrouwd.

Y. – Oui. Hoe beoordeelde je je werk ?
B. – Het stond me aan.
Y. – Ah ! stond het je aan ?
B. – Ja, zeker ik deed het graag.
Y. – Ook in de bouw ?
B. – Ja, ja, en toen ik mijn man leerde kennen heeft jij me ingeleid in een grote drukkerij te Ukkel. Daar maakte ik commerciële stickers, Coca …. Hij drukte met de rotatiepers en wij zorgden voor de doorslag en dat gebeurde aan de lopende band. Dat werk deed ik graag want ik was zeer actief.
Y. – Niettegenstaande dat het werk aan de lopend band was?
B. – Ja, ik vond het geen saai werk, ik wou een werk dat vooruit ging.

Y. – Had je ook vrienden, was je zeer sociaal aangelegd ?
B. - Ja, ik had veel vrienden op het werk.

Y. – Hoe beleefde je je kinderjaren ?
B. – Ik heb veel positieve herinneringen uit mijn jeugdjaren, en ook minder goede.
De goede herinneringen waren er als we samen thuis waren met mijn zussen, broers en ouders. Minder goede herinneringen wanneer ik terug denk aan mijn opnamen in de ziekenhuizen. Wel, bij mijn geboorte, was ik bestempeld als doodgeboren. Ze hebben me in warm water gedompeld en nadien in koud water om te reanimeren. Een verpleegster heeft me er toen, met mond aan mond reanimatie, door gehaald. Ik had een ernstig longprobleem.

Y. – Maar je hebt daar geen restverschijnselen aan over gehouden mits je in de bouw hebt kunnen werken.
B. – Dat heeft me niet belet te werken. Men heeft me een kwab van de rechter long verwijderd.
Y. – Om welke reden ? B. – Omdat dat deel afgestorven was.
Y. – En waarom was die kwab afgestorven ?
B. – Door gebrek aan zuurstof bij mijn geboorte. Maar dat heeft me niet belet te werken.
Y. – Je moest op je tanden bijten ?
B. – Ja want ik moest gelijktijdig ook zorgen voor de opvoeding van mijn dochter.
Y. – Ja, dat was de doelstelling in je leven. Heb je nooit aan jezelf veel aandacht besteed ?
B. – Wel, neen, zelfs nu niet.
Y. – Hoe schat je je niveau van eigenwaarde als je dat zelf zou peilen ?
B. Ik was fier op mezelf, tevreden van mezelf, en ik was zelfs fier dat ik werken heb uitgevoerd die geen enkele vrouw zou aangekund hebben, waar velen in deze omstandigheden zouden opgegeven hebben. Maar ik niet.
Y. – Dat getuigt van een sterk vermogen om het hoofd boven water te houden.
En, Wat zijn je filosofische of religieuze overtuigingen voor zover deze bij jou toen aanwezig waren ? B. – Die had ik vroeger maar nu niet meer.

Y. – Zocht je naar vriendschappelijke relaties ?
B. – Ik ging niet speciaal op zoek naar vrienden.
Y. – Ja dat lukt of dat niet. B. – Neen, ik was niet geneigd om contact te zoeken met anderen .
Y. – Wat verbond je dan met je vrienden ?
B. – Zaken te vertellen… .

Y. – Hoe was je financiële situatie ?
B. – Vroeger waardeerde ik wel een zekere graad van luxe in het leven. Maar nu neem ik daar geleidelijk aan meer afstand van en overweeg ik dat ik bij mijn dood toch alles zal moeten afstaan en sindsdien geef ik geregeld geld aan mijn kleinkinderen.

Y. – Wat verbindt je aan het leven ?
B. – Mijn dochter was voor mij belangrijk, nadien mijn man en mijn kleinkinderen. Mijn kleindochter heb ik bijna alleen groot gebracht. Dat verbindt mij met het leven.

Y. – Nog altijd voor het ontstaan van de ziekte, had je toen grote materiële noden, zag je toen niet nauw op je uitgaven ?
B. – Neen, we werkten beiden en hadden daar geen tijd voor. We werkten in ploegen.
Y. – Was je inkomen ruim ? B. – Ja.
Y. – Waaraan besteedde je hoofdzakelijk je geld? B. – Aan de werken in onze woning.
Y. – Ja aan levensomgeving.

Y.- En je hobbies, wat deed je graag ? Was je sportief ? B. – Neen.
Y. – Ging je naar de bioscoop ? B. – Neen, zelfs dat niet.
Y. – T.V. kijken ? B. – Ja.
Y. – Een praatje maken. B. – Ja, genieten van ons huis.

Periode na de diagnosestelling

Y. – Nu zullen we het hebben over het optreden van de eerste ziektetekens van MS. Gebeurde dat brutaal ?
B. – Ja zo plots. Toen werkte ik nog.
Y. – In welk jaar was dat ?
B. – In 1998, in mei (ik was toen 43) en zeer plots. Ik woonde reeds in Soignies. Dagelijks verplaatste ik me naar Brussel. En toen werd ik me bewust dat ik zou inslapen achter het stuur. En daarbij werd het me moeilijk om dagelijks om 4 u. op te staan.
Y. – Het kon het inslapen achter het stuur wel verklaren wanneer je in volle nacht de baan op moest.
B. – Ja maar in het begin had ik daar geen moeite mee, maar toen begon ik ook pijn te voelen in de onderste ledematen.
Ik werkte nog in de drukkerij en ik dacht dat deze klachten te maken hadden met het werk.
Want het werk dat ik deed was vermoeiend, ja zelfs zeer vermoeiend.

Maar snel nadien zijn er andere tekenen bijgekomen waardoor ik mijn job niet meer vlot kon uitvoeren. De pijnen in de onderste ledematen namen toe zodanig dat mijn huisarts mij doorverwezen heeft naar een neuroloog. Daar werd dan een lumbale punctie uitgevoerd en een MRI van de hersenen.
Y. – Dat gebeurde al onmiddellijk, ook nog in mei 1998 ?
B. – Ja, en de diagnose werd me één maand nadien medegedeeld.

Y. – Ging je toen op zoek naar meer informatie, om te weten te komen wat de gevolgen waren ?
B. – Ja, natuurlijk. Het was paniek want MS betekende voor mij sclerose plekken t.h.v. de huid.
Y. – Ja, MS was je dus totaal onbekend ?
B. – Totaal.
Y. – Maar in 1998 was MS veel minder bekend.
B. – Ik beschikte niet over een computer.

Y. –Hoe evolueerde toen je verdere loopbaan?
B. – Omdat ik aan de band werkte hebben ze mij niet verder toegelaten op deze werkplaats.

Y. – Kreeg je dan ander werk ?
B. – Neen.
Y. – Heb je dan meteen het werk gestopt ? B. – Ja.
Y. – In de maand mei ? B. – Ja, dat viel erg zwaar, want …..
Y. – Heb je niet naar een ander werk gezocht ?
B. – Dat was voor mij onmogelijk, ook wegens mijn leeftijd van 43.

Y. – Toen je last had van vele symptomen, hoe reageerde dan je partner ?
B. – In het begin niet zo goed want voor hem was deze ziekte ook onbekend.
Y. - Hij dacht misschien dat je de symptomen een beetje overdreef ?
B. – Neen, neen, hij ontkende gewoonweg.
Y. – Hij ontkende volledig de ziekte ?
B. – Ja, ja, we werden dan doorverwezen naar een psycholoog die hem de ziekte heeft uitgelegd.
Y. – Het is nochtans geen psychologische ziekte. Dat had hij mogelijks verwacht ? Niet ?
B. – Neen. Want toen de collega's op het werk vroegen "Hoe stelt het Bernadette" antwoordde hij "Ze heeft veel pijn …" Hij sprak nooit over MS. Maar na het bezoek bij de psycholoog was hij het die alle informatie over MS overbracht naar de collega's !

Y. – Kwam uw rol in de familie niet wat in opspraak ?
B. – Ja, ja. Ik heb zelfs ... .
Y. – Had je toen enkel één kind van uw eerste huwelijk ?
B. – Ja. En de houding van mijn familie … toen heb ik met mijn ouders duidelijke taal gesproken " Hoe is het mogelijk, ik zie niemand meer van de familie. Ik lijd niet aan AIDS".
Y. – Dachten ze misschien dat de ziekte besmettelijk was ?
B. – Juist. Ze wisten het niet en … .
Y. – En met je vrienden, gebeurde het op dezelfde wijze ?
B. – Ook hier kwam er een onderbreking in onze relaties.
Y. – Een onderbreking ? Met mensen die je vroeger regelmatig bezochten ?
B. – (Ze zwijgt).

Y. – We komen terug naar uw persoon, uw identiteit. Hoe evolueerden ze in deze periode van de diagnose-stelling : Je zocht onmiddellijk naar een volledige, medische en sociale informatie ?
B. – Ja. Mijn vriend hier in Melsbroek heeft me goed ingelicht. Hij zei me "Je hebt recht op dit". Hij gaf me alle informatie over al waar ik recht op had. De vriend die me hierbij geholpen heeft is een oude collega op het werk. Dus zie je dat ik met hem goed overeenkwam.

Y. – Kwam er een verandering in je gevoel van eigenwaarde nu je fysiek achteruit ging?
B. – Ja! Soms voelde ik me … onnodig. Ik heb me de vraag gesteld : « Maar wat doe ik hier nog op aarde, wat kan ik nog betekenen, waar kan ik nog nuttig zijn?" Men heeft me toen geantwoord : « Je hebt je dochter, je kleinkinderen en je man ».
Y. – Heeft deze boodschap je geholpen ?
B. – Toen was het alsof ik mijn hoofd onder water hield. Toen was het aan de psychologen om me vanuit deze situatie te redden.
Y. – Had je de tendens om je terug te trekken ?
B. – Ja! Y. – om je af te zonderen ?
B. – Ja, zelfs meer.
Y. – Wat heeft je dan geholpen om opnieuw je weerbaarheid terug te vinden ?
B. – De kinderen van mijn dochter.
Y. – Hoeveel kleinkinderen heb je dan ?
B. – Drie jongens en een meisje. Zij hebben mij doen begrijpen : « Nona, we houden van je. Nona, je moet er zijn voor ons, we hebben je nodig. »

En dat heeft me werkelijk geholpen : mijn kleinkinderen, maar niet zodanig mijn dochter. Mijn kleinkinderen en mijn man. En ik heb ingezien dat, ook nu ze 21, 16 en 14 jaar zijn en de kleinste van 8 jaar, ik er voor hen moet zijn. Ze moeten af en toe geliefkoosd en geaaid worden.
Y. – Zo, je hebt wel duidelijk een rol !
B. – En dan komen ze me wat toevertrouwen.
Y. – Ah !Ja, dat is belangrijk.
B. – Ze zeggen me dan zaken die niet aan hun ouders niet durven zeggen.
Y. – Ja dat is dikwijls het geval dat ze zich toevertrouwen aan de grootouders.

Y. - En op filosofisch en religieus vlak, traden er dan veranderingen op ?
B. – Ja, de katholieke godsdienst sprrekt me niet meer aan.
Y. – Je hebt…
B. – Neen. Een gevoel van ontkenning, een verwerping.

Y. – Wat betreft het opzoeken van vrienden, daar is waarschijnlijk niet veel aan veranderd.
B. – Neen, men is met mij bevriend, of niet.
Y. – Welke invloed hadden uw vrienden in deze periode ?
B. – Ze waren zeer belangrijk en hebben een grote rol gespeeld, maar ….
Y. – Bemerkte je bij hen enige wijziging ?
B. – Ja, ze hielden zich wat meer afstandelijk.
Y. – Van uwen twege ?
B. – Neen, van mijn vrienden. Voor mij was alles zoals voorheen. Maar de vrienden, ofwel blijven ze je vrienden ofwel hebben ze me in de steek gelaten.
Y. – En, leven voor jezelf is dat voor jou zinnig ?
B. – Neen, ik was nooit zo op mijn persoon gericht… .

Y. – Moesten er aan uw woning een aantal veranderingen aangebracht worden ?
B. – Ja, zeker.
Y. – Sinds wanneer zit je in een rolstoel ?
B. – Dat heb ik lang geweigerd. Mijn eerste rolstoel had ik in 2001, 2002.
Y. – Toch tamelijk snel. Na drie jaar al in de rolstoel. B. – Ja, zeker.
Y. – En uw woning, blijft die aangepast ? B. – Neen. Y. – Nog steeds niet ? B. – Neen. We zoeken, maar …

Y. – Op financieel vlak ?
B. – Het eerste jaar van mijn ziekte was het een katastrofe. Want wanneer je werkt en het eerste jaar werkloos bent heb je geen recht op een tussenkomst van uw mutualiteit.
Dus je moet wachten tot het tweede jaar werkloosheid alvorens je van een uitkering van invaliditeit kan genieten. Daarna moet je bij de adviserend geneesheer onderzocht en aanvaard worden. Nadien valt er nog een hele weg af te leggen.. kortom, we hadden het moeilijk. Maar goed, mijn man is heel moedig en heeft nooit getwijfeld als zijn baas hem gevraagd heeft om op een zondag te komen werken. Nooit heeft hij een uur geweigerd, nooit.

Y. – En je hobbies, enige verandering in deze periode ?
B. – Neen. Maar nu geniet ik van mijn kleindochter, een aanwinst. Ze leeft alleen in haar appartement en heeft een vriend. Ze belt me regelmatig en zegt me “Wel, Nona, heb je geen zin om een bezoek te brengen aan “Grand Pré ? in Mons (een grootwarengalerij te Bergen). Ze komt me oppikken en we vertrekken met zijn tweeën. We bezoeken vele winkels of we springen binnen bij een chinese shopping of gaan iets drinken. Met haar beleef ik telkens een mooi moment.

De periode nadien. De huidige periode

Y. – We belanden nu in de periode nadien. Dus ben je reeds lang weg uit het arbeidscircuit. Heeft uw man zich nu kunnen aanpassen ?
B. – Ja, zeker.
Y. – En hoe staat het met je dochter ?
B. – Minder gunstig. Ook nu nog reageert ze niet. Maar nu voel ik me beter : enkele jaren na de diagnose heb ik herhaaldelijk vele emotionele momenten beleefd : mijn broer is overleden, daarna moest ik ook mijn vader missen, en meer recent verloor ik mijn schoonbroer.
En ik zie veel mensen van mijn entourage verdwijnen et denk dan "Het is niet rechtvaardig. Waarom zij en niet ik".

Y. – En je vrienden : heb je nog contact met je vrienden van vroeger ?
B. – Neen, ik heb nieuwe vrienden gemaakt, die dezelfde toestand beleven als ik.
Y. – Mensen die je in Melsbroek ontmoet hebt. ?
B. – Ja. Ook anderen wanneer we met de MS Liga naar Franrijk reisden. Ik maakte nieuwe kennissen, echte vrienden want zij begrijpen ten volle de ziekte. Een persoon die niet meemaakt wat wij als lotgenoot beleven, kan dit niet begrijpen.

Y. – Wat bindt je nu aan het leven ?
B. – Mijn man, mijn kleinkinderen, mijn moeder.
Y. – Hoe is het met je eigenwaarde gesteld ?
B. – Die kan ik bestempelen als goed. Niet om er mee uit te pakken, maar ik voel me goed omdat ik weet dat ik over een zekere weerbaarheid beschik die me telkens toelaat om er nog sterker uit te komen.

Y. – Hoe is het, in deze periode, met je religieuze/filosofische overtuiging gesteld… Je zei wel voordien dat je deze verwerpt, maar mits je ze verwerpt betekent het dat ze je nog bezig houden. Je kan niet iets verwerpen dat niet bestaat. Ondervind je daar een steun van ? Zijn uw overtuigingen grondig veranderd ?
B. – Grondig veranderd. Ik denk bij mezelf : « Er bestaat iets boven ons, maar ik geloof niet in het bestaan van een paradijs.
Y. – Ja.
B. – Mijn vader is overleden evenals mijn schoonbroer … dan denk ik vaak 's avonds …. als ik naar de hemel kijk met zijn vele sterren : "Kijk, daar dat is Papa, daar is het mijn broer.. ik weet dat ze daar verblijven, maar niet in het paradijs, dat niet"

Y. – Je gelooft het niet, maar je oordeelt niet dat het volledig uitgesloten is.
B. – He, neen.
Y. – Je bent eerder agnostisch, je zegt : « Ik weet het niet ».
B. – Ja zo kan je het voorstellen. Meer het protestantse genre.
Y. – Dat is nog wat anders. Dat heeft meer te maken met de afwijzing van het gezag van de Kerk. Zo ontstond het protestantisme. Ze vonden dat er een rechtstreeks relatie moet bestaan tussen ieder persoon en God.
B. – Ik geloof in iets, wat het juist inhoudt kan ik je niet zeggen. Er bestaat iets daar boven ons hoofd. Misschien meer intelligente mensen dan wij. Ik weet niet wat zich daar afspeelt, ik weet het niet.

Y. – Bedankt.

Het interview werd afgenomen door Yvon Leroy.

Feestkalender 2017

Swimmarathon op zondag 12 maart.

Bedeling Pasen in de week van 27 maart

Kippenfestijn op zaterdag 22 april.

Moederdag op zondag 14 mei.

Koud Buffet voor vrijwilligers op zaterdag 03 juni.

Algemene Vergadering op woensdag 07 juni.

Vaderdag op zondag 11 juni.

Jaarlijkse uitstap op zaterdag 02 september.

Mosselsouper op een zaterdag in oktober 2017.

Pannenkoekendag op woensdag 01 november.

Kerstfeest Rotary op dinsdag 05 december.

Bedeling kerstfeest in week van 11-15 december.

Deze kalender, opgemaakt op 22.11.2016, kan nog verder aangevuld en gewijzigd worden.

Wie is het nieuwe meisje?

Ik ben Jessie, een vrijwilligster van het cyber café en de cafetaria. Ik kom van Frankfurt, Duitsland, ben 18 jaar oud en ik ben hier nu bijna vier maanden.

Enkele leuke anekdotes over mij:

Mijn ouders hebben twee dochters: Mijn zus, Janina (21 jaar) en ik. Dus ben ik de kleinste in mijn familie. Mijn zus woont samen met haar vriend Maximilian en ik nog bij mijn ouders. Wij hebben drie katten en twee honden. Welke ik echt wel mis want ik heb mijn hele leven samen geleefd. (En natuurlijk ben ik dat op alle foto's hier rechts)

Ik lees graag en schrijf artikels op mijn blog. In deze schrijf ik over mijn reizen en mijn werk hier in de NMSC. (www.itsjustjessie.de)
Ik hou ook van reizen en probeer zoveel mogelijk te doen in mijn vrije tijd.

Zoals je wel gemerkt hebt, is mijn Nederlands nog niet zo goed dus ga ik verder in Engels schrijven!

So why am I here?

I finished high school in Germany and I wanted to do something like a gap year between school and working and I wanted to do it with social work in another country. So I firstly searched for an organisation which would help me finding a project abroad. After I found it they sent me several project descriptions where I could apply for an European Voluntary Service. In this descriptions was also the project „Bre@king the Isolation" from I.M.S.O. Because I could indentify myself the most with this project, I applied and after a few weeks it was firm that I would live a year in Melsbroek, Belgium and work as a volunteer in the National Multiple Sclerosis Center.

What have I already experienced in my first 3 ½ month?
My journeys brought me already to Berlin, Kopenhagen and through several Belgian cities and in November I'll go to Romania as well as to London in December.

In September I had my On-Arrival-Training where I've met 40 other volunteers from all over Europe and I made friends with them. We're now more like a big family and we're trying to meet as often as possible in our free time.

But most importantly I enjoyed my time at work. Everybody is really nice to me and I had a warmly welcome! The patients try to help me with learning and practicing Dutch and my colleagues are always there for me if I need help or something else.

Since September I have twice a week my Dutch course in Leuven and it is getting better day by day. I'm finding more and more friends here in Belgium and everybody around me is starting to become like a new family for me.

Many people ask me when they meet me for the first time, if I'm happy about my choice of going to Belgium. And right now I can say that I couldn't be happier about getting the opportunity for this experience in my life.

Just in my first 3 ½ month I've met so many lovely people and had such a great time that I wouldn't change a thing about it.

So thanks to all the people who I was able to meet and who make my European Voluntary Service as great as it is!

Sincerely,
Jessie Langer

PUZZEL EN SUDOKU

Puzzel 1

Wij ontvingen oplossingen waarvan er slechts een foutief was.
11 correcte antwoorden werden ingestuurd door : Claes Chantal, Frieda Clemens, Marleen De Cleen, Koen De Vries, Marie-Louise Peetermans, Madeleine Petrus, Myriam Saerens, Marleen Van Den Bempt, Rita Verbeke, Livia Verschueren en Noëlla Wuytack.

Uit de hoed kwam : Myriam Saerens.

Sudoku 1

Er waren 15 correcte antwoorden : Fieda Clemens, Marleen De Cleen, Koen De Vries, Freddy Franckaert, Philippe Kenes, Marie-Louise Peetermans, Madeleine Petrus, Alfons Roosen, Myriam Saerens, Godelieve Smets, Marina Van den Brande, Rita Verbeke, Livia Verschueren, Marta Vervoort en Noëlla Wuytack.

De winnares heet : Philippe Kenes.

Handi move
INTERNATIONAL

Tilsystemen
op maat

Ten Beukenboom 13
9400 Ninove
Tel. 054 31 97 26
info@handimove.com
www.handimove.be

- Orthopedie
- Kinderorthopedie
- Prothesen
- Revalidatie
- Orthopedische schoenen
- Mobiliteitshulpmiddelen
- Woon- en Zorgadvies
- Topsport begeleiding

VIGO speelt een belangrijke rol op het gebied van **technische orthopedie.**

U kunt bij ons terecht voor een zeer uitgebreid gamma producten en hulpmiddelen voor uiteenlopende aandoeningen: in onze ateliers worden orthesen, prothesen en orthopedische schoenen op maat gemaakt, maar u kunt bij ons ook terecht voor rolwagens en looprekken, braces, steunzolen, ...

Voor elk probleem zoeken onze specialisten een oplossing, afgestemd op uw behoeften. Wij bieden producten voor alle leeftijden: van kinderen tot ouderen. Daarnaast helpen wij ook topsporters om hun prestaties te verbeteren.

V!GO

helping people move on

Campus Wetteren	Campus Heverlee	Campus Zellik	Campus Genk
Biezeweg 13 9230 Wetteren 09 292 20 00	Interleuvenlaan 60 3001 Leuven 016 40 60 50	Zone1, Researchpark 10 1731 Zellik 02 467 15 11	Vaartstraat 4 3600 Genk 089 32 91 50

Voor meer info over onze producten en campussen, surf naar onze website

www.vigogroup.eu

Zweedse puzzel N° 2

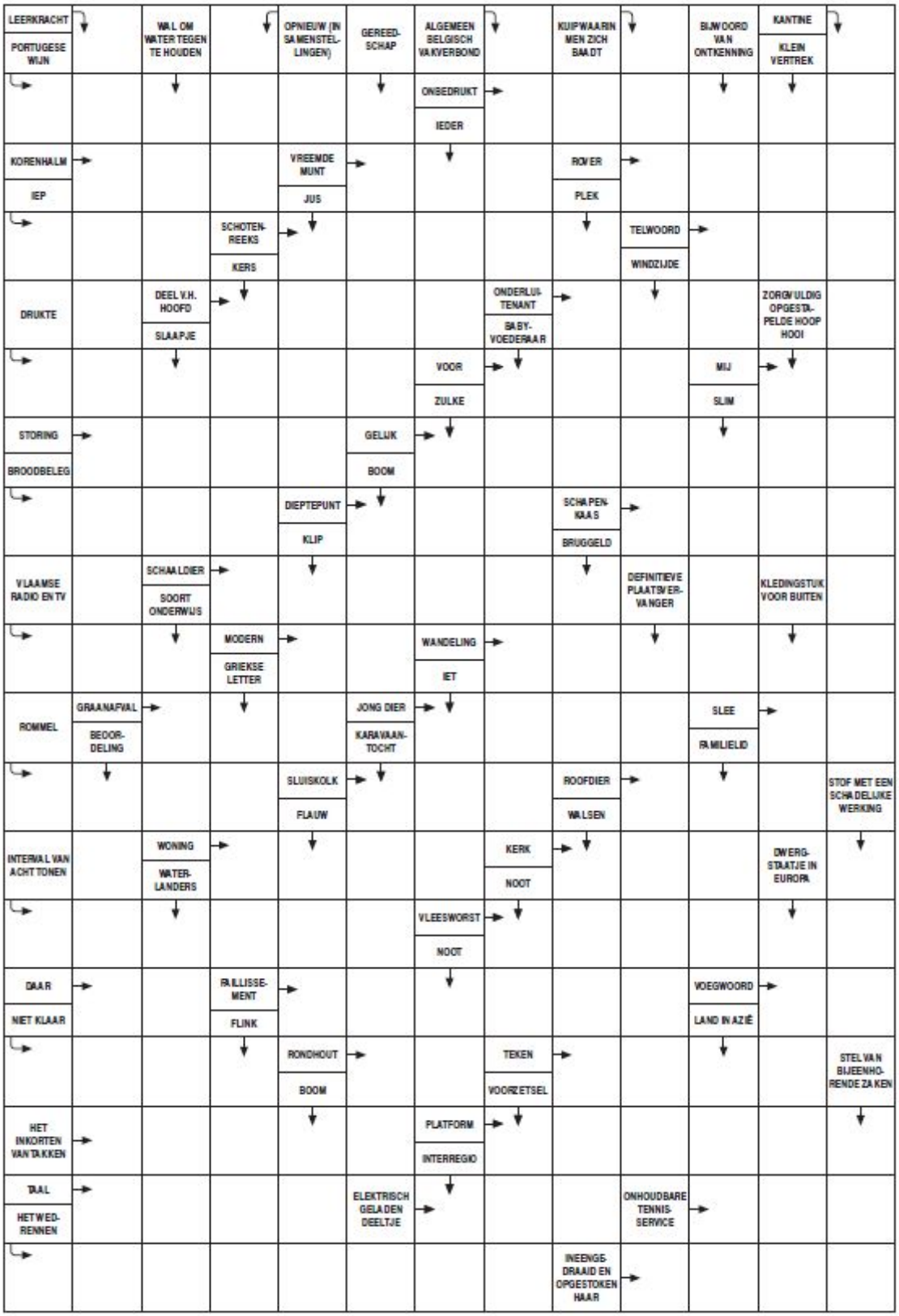

Hendriks

DRIVEN BY CARE

Optimaal reiscomfort &
aangepast vervoer

voor gehandicapten en
rolstoelgebruikers

www.hendriks.be

TAXI HENDRIKS nv
Perksesteenweg 35 D | 1820 STEENOKKERZEEL
Tel: 02/752 98 00 | Fax: 02/752 98 01

ANNIVERSAIRES - VERJAARDAGEN

JANUARI - JANVIER	
PETRUS Madeleine	DILBEEK
Zr. M.BOONE	BRUGGE
CARDON Jacqueline	KRAAINEM
DEROO Ingrid	GEMBLOUX
LECLERQ Marguerite	BRUSSEL
VANSANTVOORT M-T	WENDUINE
VANTHOOR Nancy	BERLARE
DE MEERSCHMAN Susanne	ASSE
DEGRAEF Carine	EDEGEM
CEYSSENS Roger	KURINGEN
HORVATH Berlinda	TEMSE
KINDERMANS Hilde	LANDEN
MANU NV	DILBEEK
BEULLENS Willy	HERENT
DE VRIES Jan	SCHELLE
COOREMAN	ELEWIJT
VAN WILDERODE Daniel	ZAVENTEM
GHYSELS Magda	NIJLEN
PIESSENS Kris	LONDERZEEL
MOMMENS Germaine	ELEWIJT
HENDERICKX Agnes	ST KATELIJNE WAVER
HOUBEN Jacques	LEUVEN

FEBRUARI - FEVRIER	
DE WAEGENEER Magda	WELLE
DE WEERT Ingrid	HERENT
FRANCKAERT Freddy	ST GILLIS WAAS
DE COSTER RACHEL	STEENOKKERZEEL
GOOVAERTS Augusta	DUFFEL
SCHNEIDER Emile	BRUSSEL
SMETS Lieve	NIJLEN (Bevel)
HEERWEGH Greta	TEMSE
KAMERS An	STROMBEEK-BEVER
DE GEYTER Eliane	RIXENSART
BERCKMANS Jeannine	MECHELEN
POPLEMONT Valerie	ANDERLECHT
VAN BENEDEN André	WILLEBROEK
DE VOS Pascal	KONTICH
DELANGHE Caroline Jacobs	MARIAKERKE
RENTEURS Francois	DEURNE
VAN WAEYENBERGH Ellly	OVERMERE
CLAEYS Nicole	GRIMBERGEN
VAN DEN BRANDE Daniel	PUTTE
THIENPONT Nathalie	MECHELEN
RITS Rita	KAMPENHOUT
LECLERCQ	ENGHIEN
KIVIMAKI Tina	TERVUREN
SPREUTELS Anne	BIERGHES
DE VRIES Koen	HERENT
WILLEM Inge	ASSEBROEK
LELIVELD Karin	RIJMENAM
RIBUS Jessy	BOORTMEERBEEK
VANDENDRIESSCHE Liliane	BRAINE LE COMTE

Indien uw naam als IMSO-lid niet vermeld wordt op de maand van uw verjaardag, gelieve dan uw adres en geboortedatum mede te delen aan de receptie van het Centrum.

Si votre nom, en tant que membre de l'IMSO, n'est pas mentionné au mois de votre anniversaire, prière dans ce cas de communiquer votre date de naissance et votre adresse à la réception du Centre.

MAART - MARS	
EYCKMANS Maria	BONHEIDEN
LUYCKFASSEEL Francine	VILVOORDE
MOENS Elise	MELSBROEK
HUYGENS André	TESSENDERLOO
KALOGEROPOULOS Rosa	ANDERLECHT
OLBRECHTS Jozef	BEIGEM
VAN DAM Marie	LINKEBEEK
DESMEDT Liliane	HALLE
VERBEKE Rita	HOEVENEN
VERVOORT Martha	SCHOTEN
WERELDS A.	DENDERHOUTEM
HENS Genoveva	SCHOTEN
EL BENNI Hilal	BORGERHOUT
SMEKENS Werner	WOMMELGEM
MILLAN RUIZ Anna	VILVOORDE
LAMARQUE Bern.	SOIGNIES
BOMBEKE Rita	SCHELDEWINDEKE
VERNIMMEN M-C	HAMME
LEMMENS ALEX jos	HECHTEL-EKSEL
NOENS Gilbert	ST NIKLAAS
PEETERMANS M-L	VEERLE-LAAKDAL
VAN ROOSBROECK Jos	PUTTE
VAN ASSCHE Maaike	HERENT
ZEGERS Maria	HEIST-OP-DEN-BERG
VERSCHUEREN Livia	DEURNE
VAN DE VONDEL IRA	ANTWERPEN
FRIEDRICH Joyce	TERVUREN
VERSTRAETEN Dirk	BRASSCHAAT
VERBRUGGEN Diane	NIEUWPOORT
VAN DAMME Anne	MECHELEN
SCHEERS Ragna	ANTWERPEN
VERHOEVEN Walter	SCHOTEN

Meilleurs vœux de Noël et de Nouvel An

L'IMSO souhaite à tous, et particulièrement aux patients, à leur famille et à leur entourage, un Joyeux Noël et une excellente année 2017,

Profitez pleinemen de toute votre famille. Continuez à la choyer, à la protéger, en un mot à l'aimer.

L'IMSO s'engage à continuer à oeuvrer sur sa lancée pour offrir à l'avenir comme par le passé les meilleurs services à nos patients.

I.M.S.O.

International Multiple Sclerosis Organisation asbl

Vanheylenstraat 16 - 1820 Melsbroek

RAPPORT FINANCIER

RESULTATS ET BILANS

31/12/2015

Numéro National: 4 398412 53

INTERVENTIONS		-42.072,71
Fonds de soutien	-8.571,23	
Frais de transport	-7.508,97	
Entretien chaises roulantes	-5.000,00	
Medicaments	-12.204,41	
Support logistique au Centre National	-8.788,10	

FÊTES		-6.291,55
Pâques	-2.632,62	
Fêtes des pères et fête des mères	-292,11	
Noël et Nouvel An	-3.336,82	

ACTIVITES ET VOYAGES		-15.124,25
Visites des Patients au Shopping	-8.243,23	
Activités diverses des patients	-5.022,62	
Excursion de Septembre à Nieuport	-1.858,40	

DETAILS DES DEPENSES DIVERSES		-13.731,24
Frais de téléphone	-323,43	
Frais postaux	-645,86	
Frais de bureaux et imprimés	-686,36	
Frais de la Revue 'Amicalement Vôtre'	-2.928,86	
Cadeaux et fleurs	-321,30	
Petit matériel	-29,32	
Assurances	1.272,22	
Honoraires d'avocats (Tribunal du Travail)	0,00	
Frais bancaires	-284,11	
Taxes de patrimoine et publication	-191,58	
Frais d'internet, cybercafé & ICT	-7.048,20	

APPARTEMENT NIEUPORT		-2.360,05
Frais totaux	-13.039,20	
Don Rotary Club Zaventem	8.500,00	
Contribution des Patients	2.179,15	
Achat matériell Sandeshoved	0,00	

DETAILS DES FESTIVITES ET ACTIVITES		24.195,54
SOUPER AUX MOULES		
Onkosten	-3.205,29	
Opbrengsten	4.035,50	**830,21**
BARBECUE		
Onkosten	-2.406,60	
Opbrengsten	3.793,68	**1.387,08**
KOUD BUFFET		
Onkosten	-2.988,91	
Opbrengsten	0,00	
Bijdrage Taxi Hendriks	1.500,00	**-1.488,91**
ZWEMMARATHON SWIMSO		
Onkosten	-3.396,14	
Giften zonder fiscaal attest	7.053,22	
Giften met fiscaal attest	14.615,08	**18.272,16**
SPORTHUIS STEUNT MS		
Onkosten	0,00	
Giften zonder fiscaal attest	0,00	
Giften met fiscaal attest	5.195,00	**5.195,00**

DETAILS DES RECETTES, COTISATIONS ET DONS			54.896,71
COTISATIONS	nombre		
Membres Patients (10,00 eur)	296	2.960,00	
Membres Falilles (15,00 eur)	80	1.200,00	
Membres de soutien (25,00 eur)	28	700,00	
	404		**4.860,00**
DONS SANS ATTESTAION FISCALE			
Dons divers sans attestation fiscale		1.677,56	
Sponsoring P. Van Asbroek Achat PC		5.373,54	
Succession Madame YV.		29.660,61	
Dons magazine 'Amicalement Votre'		4.500,00	
			41.211,71
DONS AVEC ATTESTATION FISCALE			
Dons divers avec attestation fiscale		8.825,00	
			8.825,00

DETAILS RECETTES FINANCIERS	111,91

Comptes courants	72,90
Comptes épargne	39,01

DETAILS RECETTES DIVERSES	1.082,37

Vente polo's, pins, t-shirts, ...	0,00
Participation matériel médical	25,00
Recettes activités diverses	429,87

RESUME DES RESULTATS PER 31/12/2015

FRAIS		-79.579,80
Interventions	**-42.072,71**	53%
Fêtes	**-6.291,55**	8%
Activités et voyages	**-15.124,25**	19%
Frais divers	**-13.731,24**	17%
Appartement Nieuwpoort	**-2.360,05**	3%

RECETTES		80.286,53
Festivités et activités	**24.195,54**	30%
Cotisations et dons	**254.896,71**	68%
Recettes financières	**111,91**	0%
Recettes diverses	**1.082,37**	1%

SOLDE EXERCICE 2015	706,73

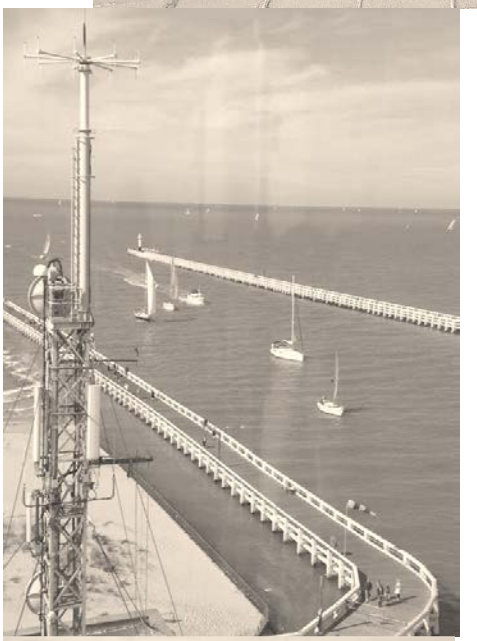

Escapade avec l'I.M.S.O.
03/09/2016
Un jour à la mer, à Nieuport

C'est le soleil dans les yeux que nous avons été reçus à l'hôtel " Sandeshoved."

Après un déjeuner frugal, nous sommes allés reconnaître Nieuwpoort.

A 12,30 nous nous sommes réunis.

Dans la salle à manger de l'hôtel on nous a proposé un vaste choix de plats délicieux.

Après le dîner, chacun a pu, au choix, aller faire du shopping et les marcheurs ont pu faire une solide promenade et jouir d'une terrasse ensoleillée.

A17.00 nous avons terminé par des petits pains, au repas du soir.

A 18.00, rassemblement aux bus de Taxi Hendricks.

Contents et fatigués nous sommes rentrés à la maison.

Interview de madame Bernadette Lamarque

Introduction

Cela fait dix ans sauf erreur que, dans le but de les aider à rebondir, des interviews de nos patients sont effectuées et paraissent dans la revue de l'IMSO. Au début de cette période, les patients nageaient, comparé à maintenant, dans un océan de temps libre.
Mais leur programme de réadaptation est actuellement si serré qu'il faut leur demander s'ils n'auraient pas une demi-heure pour une interview, et même leur proposer deux fois un quart d'heure. Les temps sont durs.

Bernadette attendait, ce lundi 7 novembre 2016, que l'on fasse son admission d'entrée pour une hospitalisation hors convention. Elle accepta ma demande d'interview avec enthousiasme. Merci, Bernadette. Un local inoccupé nous fut prêté gracieusement. Nous disposions d'une demi-heure, laps de temps qui correspondit exactement à la durée de l'interview, prise sur dictaphone.

Afin de n'en altérer ni la fraîcheur, ni la spontanéité, nos propos ont été transcrits intégralement et tels quels, avec, ponctuellement, des tours de phrases du parler local (« ch'ti ») de Bernadette, qui n'en empêchent pas la compréhension et en accroissent, au contraire, le plaisir de lecture. (*)
(*) Voir le film *Bienvenue chez les Ch'tis*.

Y. – L'interview est divisée en trois parties : la vie d'avant ta maladie, la vie d'autour du diagnostic, et celle de la période d'après.
Y. – Quand es-tu née ?
B. – Le 4 mars 1955.

La période d'avant

Y. – De quel milieu étaient tes parents ?
B. – Mon père était mineur et ma mère ne travaillait pas puisqu'elle avait cinq enfants à élever.
Y. – Et vous habitiez ?
B. – On habitait à la frontière française. Mes parents sont français.
Y. – Où ça ?
B. – Péruwelz, près de Bonsecours (NDLR : dans la région de Mons). Maman est aussi pure française, de …, près de Lille. Je suis une Ch'ti ! (NDLR : nom donné aux habitants de la région du nord de la France).
Y. – Quelles études as-tu suivies ?
B. – J'ai fait mes primaires, puis j'ai commencé mes humanités, jusqu'à ma deuxième secondaire professionnelle, puis là j'ai dû arrêter parce que j'ai déjà eu des problèmes de santé. C'est-à-dire que j'ai été opérée des poumons, un an d'hospitalisation, puis quand j'ai voulu reprendre l'école, je n'avais plus envie.
Y. – Et quel métier as-tu… ?
B. – Plusieurs. J'ai travaillé dans la restauration. Tu ne vas pas me croire mais j'ai travaillé dans le bâtiment avec les hommes, j'ai fait du mortier, après j'ai fait une imprimerie, à Laeken.
Je vivais seule avec ma fille à ce moment-là. J'ai élevé ma fille.
Y. – Attends, tu as eu ta fille en quelle année ?
B. – En 76. Je me suis mariée en 1976. Mon mariage était chaotique. Je vivais en Allemagne, mon mari était militaire de carrière. Je suis partie d'Allemagne parce que ça devenait insupportable, j'étais une femme battue et il était très violent et ça devenait dangereux pour ma fille aussi, donc… . Donc, décision prise, j'ai quitté l'Allemagne sans savoir où j'allais et je suis venue à Bruxelles. Et c'est ça

que j'ai vécu seule pendant 10 ans et que j'ai fait un peu de tout comme travail. Et, tu sais, entre parenthèses, ma vie a commencé quand j'ai rencontré mon mari. On s'est connus en 86, le 9 octobre 86, exactement.
Y. – Ah !tu as retenu la date, cela a été la rencontre !
B. – Oui, ma vie a commencé ce jour-là. Et, neuf mois après, on s'est mariés. Voilà.
Y. – Oui. Le travail, tu le considérais comment ?
B. – J'aimais bien.
Y. – Ah !tu aimais bien ?
B. – Oui, oui, j'aimais bien.
Y. – Dans le bâtiment aussi ?
B. – Oui, oui, et quand j'ai rencontré mon mari, il m'a fait rentrer à I.C., une grosse imprimerie, à Uccle. Là j'ai fait des étiquettes commerciales, Coca, … . Lui imprimait en rotative et nous on découpait à l'emporte-pièce et nous on devait suivre à la chaîne. J'adorais, parce que j'ai toujours été très active.
Y. – Malgré que c'était à la chaîne ?
B. – Oui, je n'aimais pas un travail trop gnangnan, j'aimais bien être active.

Y. – Tu avais des amis, tu étais très sociable ?
B. - Oui, j'avais beaucoup d'amis au travail.

Y. – Alors, au niveau de ton identité et de ta personnalité, ça s'est bien passé, ton enfance ?
B. – J'ai eu des bons souvenirs d'enfance, et des moins bons, c'est-à-dire que des bons c'était quand j'étais à la maison avec mes frères et sœurs et mes parents, et beaucoup de moins bons souvenirs parce que j'étais beaucoup dans les hôpitaux. En fait, quand je suis venue au monde, j'étais un enfant mort-né. J'ai été trempée dans l'eau chaude, dans l'eau froide pour me réanimer et tout, et puis c'est une infirmière qui m'a fait du bouche-à-bouche. C'est ça que j'ai eu un problème pulmonaire.
Y. – Mais tu n'as pas gardé de séquelles de ça puisque tu as travaillé dans le bâtiment.
B. – Cela ne m'a pas empêchée de travailler, hein, Yvon. On m'a enlevé un lobe de mon poumon droit.
Y. – Pour quelle raison ? B. – Parce qu'il était mort, ce morceau.
Y. – Il était mort à cause de quoi ?
B. – Manque d'oxygène à ma naissance. Mais cela ne m'a jamais empêchée de travailler, ça, j'ai travaillé.
Y. – Tu mordais sur ta chique ?
B. – Oui, parce que je devais élever ma fille.
Y. – Oui, ton but dans la vie, c'était d'élever ta fille.
Tu n'as jamais vécu pour toi-même ?
B. – Eh bien non, même encore maintenant.
Y. – Quel était le niveau d'estime que tu avais de toi-même ?
B. – J'étais fière de moi, contente de moi, et j'étais même fière parce que j'ai fait des choses qu'aucune femme n'aurait su faire, que beaucoup dans la situation où j'étais auraient baissé les bras, mais moi non.
Y. – C'est ça, tu as une bonne résilience, une bonne capacité de tenir la tête hors de l'eau.

Et, des convictions philosophiques et religieuses, tu en as eues ?
B. – J'en ai eues, et je n'en ai plus.

Y. – Est-ce que tu cherchais beaucoup à te faire des amis ?
B. – Je ne cherchais pas les amis.
Y. – C'est ça, ça se faisait ou ça ne se faisait pas.
B. – Non, ce n'est jamais moi qui allais vers les autres.
Y. – Qu'est-ce qui t'unissait à ces amis ?

B. – Dire les choses… .
Y. – Quel était ton rapport à l'argent ?
B. – Dans le temps. Mais maintenant je suis en train de me débarrasser un peu du luxe. Non, parce que je me dis : quand je serai morte, cela va quand même partir. Donc, je donne facilement à mes petits-enfants.

Y. – Qu'est-ce qui t'attachait à la vie ?
B. – J'ai eu une fille qui m'a attachée à la vie, puis il y a eu mon mari et mes petits-enfants. Ma petite-fille, c'est moi qui l'ai élevée pratiquement. Donc, ça m'a tenue.

Y. – On est toujours dans la période d'avant l'irruption de la maladie. Est-ce que tu avais alors de grands besoins matériels, tu dépensais beaucoup ?
B. – Non, parce qu'on n'avait pas le temps, on travaillait tous les deux, on travaillait en équipes et en équipes séparées.
Y. – Est-ce que tu avais des revenus suffisants ?
B. – Oui.
Y. – A quoi utilisais-tu ton argent, principalement ?
B. – A des travaux dans la maison, tout le temps.
Y. – Oui, donc à ton cadre de vie.

Au niveau des loisirs, qu'est-ce que tu aimais faire comme hobby ? Du sport ?
B. – Non.
Y. – Aller au cinéma ?
B. – Non, même pas.
Y. – Regarder la télévision ?
B. – Oui.
Y. – Bavarder.
B. – Oui. Rester chez soi.

La période d'autour du diagnostic

Y. – Nous abordons la période des premiers problèmes liés à la SEP. Çà a été brutal ?
B. – C'était tout d'un coup. Et je travaillais encore.
Y. – C'était en quelle année ?
B. – En 98, en mai (à 43 ans) et c'était brutal. J'habitais en Wallonie, comme maintenant, à Soignies. Je faisais la route (vers Bruxelles) tous les jours et je me suis rendu compte que je m'endormais au volant. Et, en plus, j'avais mal. Je me levais à 4 heures du matin.
Y. – Cela pouvait expliquer ton endormissement : on était encore en pleine nuit.
B. – Oui, mais, au début je supportais, mais là j'ai commencé à avoir mal aux jambes. Je travaillais encore à l'imprimerie, donc je mettais ça sur le compte du travail. Parce que c'était un travail très dur et très lourd. Mais après il y a eu des choses qui ont commencé un petit peu à ne plus aller très bien. J'avais des douleurs dans les jambes et c'est comme ça que mon médecin traitant m'a conseillé d'aller voir un neurologue. Et là on m'a fait, comme tout le monde, la ponction lombaire et une IRM cérébrale.
Y. – Ça, tu as fait très vite, au mois de mai même ?
B. – Oui. Et le diagnostic est tombé un mois après.

Y. – Est-ce que tu as cherché à t'informer, à savoir ce qui t'arrivait ?
B. – Oui, bien sûr. C'était la panique. Parce que, moi, la SEP c'était plutôt genre plaques sur la peau.
Y. – Oui, tu ne savais pas.
B. – Pas du tout.
Y. – Mais, c'était moins connu en 98 que maintenant.

B. – Mais je n'avais pas d'ordinateur non plus.

Y. – Est-ce que ta capacité de travail était restée la même ?
B. – Comme je travaillais à la chaîne, on m'a retirée.
Y. – On t'a donné un autre poste ?
B. – Non.
Y. – Alors tu as terminé de travailler tout de suite ? B. – Oui.
Y. – Au mois de mai ? B. – Oui. C'était dur, parce que… .
Y. – Tu n'as pas cherché à travailler dans un autre domaine ?
B. – Je n'aurais pas pu. Puis, bon, j'avais 43 ans.

Y. – A ce moment-là, quand tu as eu tous ces symptômes, comment a réagi ton partenaire ?
B. – Pas très bien au début, parce que lui-même ne connaissait pas ce que c'était.
Y. – Il a pensé que tu exagérais un peu les symptômes ?
B. – Non ! Non ! Il a nié.
Y. – Il a fait un déni de ta maladie ?
B. – Oui, oui, on a dû aller voir un psychologue pour lui expliquer ce qu'était la SEP.
Y. – Ce n'était pas une maladie psychologique. Il a peut-être pensé que c'était cela ? Non ?
B. – Non. D'ailleurs, quand il allait travailler – parce que ses collègues, c'était mes collègues – ils demandaient : « Bernadette, comment elle va ? », il répondait : « Ah, elle a mal là, et là… ». Il ne disait jamais : « Elle a la SEP ». Mais après, quand on a eu vu le psychologue, c'était lui qui faisait des leçons de médecine aux gens !

Y. – Ta place dans la famille avait quand même changé un peu ?
B. – Oui, oui. J'ai même fait... .
Y. – Toujours un seul enfant, du premier mariage ?
B. – Oui. Et, point de vue de la famille, moi j'ai carrément dit à mes parents : « Mais, bon sang, je ne vois plus personne. Je n'ai pas le SIDA, hein ! »
Y. – Il y avait cette crainte … de contagion.
B. – Voilà. Ils ne savaient pas, non plus… .
Y. – Et, avec les amis, c'était aussi… ?
B. – Il y a eu une coupure aussi.
Y. – Il y a eu une coupure ? Des gens que tu voyais et que tu n'as plus vus ?
B. – (elle se tait).

Y. – Nous revenons au niveau de ta personnalité, de ton identité, toujours dans cette période autour du diagnostic : tu as cherché tout de suite une information complète, médicale, financière, …
B. – Oui. J'ai été bien renseignée par mon ami ici à M. . Il m'a dit : « Tu as droit à cela, tu fais cela. Il m'a donné tous les renseignements pour avoir tous mes droits. Et cet ami-là qui m'a renseignée, c'est un ancien collègue de mon travail. Donc, tu vois qu'on avait des liens très forts.
Y. – Est-ce que l'estime de toi-même avait changé du fait que tu étais diminuée physiquement ?
B. – Oui ! À un moment donné, je me suis sentie … inutile. Je me suis dit : « Mais qu'est-ce que je fais encore sur cette terre, à quoi je sers ? ». On m'a dit : « Tu as ta fille, tes petits-enfants, ton mari ».
Y. – Ça, ça t'a aidée ?
B. – Là, c'est moi qui me mettais la tête sous l'eau. Puis c'était les psychologues qui devaient m'aider.
Y. – Est-ce que tu as eu tendance à t'isoler ?
B. – Oui ! Y. – à te replier sur toi-même ?
B. – Oui. Même plus.
Y. – Qu'est-ce qui t'a aidée à rebondir ?
B. – Les enfants de ma fille.
Y. – Tu en as combien ?

B. – Trois petits-fils et une petite-fille. C'est eux qui m'ont fait comprendre : « Nona, on t'aime. Nona, tu dois rester, on a besoin de toi. » J'ai eu plus de ça : des petits-enfants qui m'ont aidée, mais pas de ma fille. Mes petits-enfants et mon mari. Et je me rends compte que, même encore maintenant qu'ils ont 21, 16 et 14 ans et le plus petit, 8 ans, mais je vois qu'ils ont besoin de moi. Ils ont besoin de temps en temps d'un câlin.
Y. – Tu as un rôle, hein !
B. – Et puis même, parfois, de se confier à moi.
Y. – Ah !oui, ça c'est très important.
B. – Ils vont me confier des choses qu'ils ne vont pas dire à leur maman.
Y. – C'est ça, c'est souvent, hein, ils se confient aux grands-parents.

Y. – Et, au niveau philosophique et religieux, tu as eu du changement à cette période de ta vie ?
B. – Oui, je suis en contradiction de la religion catholique.
Y. – Tu as…
B. – Non. J'ai un déni de ça, un rejet.

Y. – Donc, par rapport à ta recherche d'amis, tu n'as jamais cherché beaucoup…
B. – Non, on est ami avec moi, ou on ne l'est pas.
Y. – Quelle importance avaient tes amis en ce moment ?
B. – Très important. Ils ont joué un très grand rôle, mais …mais.
Y. – Est-ce que tu as remarqué des changements chez tes amis ?
B. – Oui, un peu plus de distance.
Y. – De ta part ?
B. – Non, de mes amis. Moi j'ai toujours été égale à moi-même. Mais les amis, soit ils restent amis, soit on me trahit.
Y. – Et, vivre pour toi, est-ce que cela prenait du sens ?
B. – Non, je n'ai jamais été personnelle, je n'ai jamais été… .

Y. – Au niveau de la maison, est-ce que il y a eu la nécessité de modifier ton environnement ?
B. – Oui, oui.
Y. – Quand est-ce que tu t'es retrouvée en chaise roulante ?
B. – J'ai refusé longtemps la chaise roulante. J'ai eu la chaise en 2001, 2002.
Y. – Assez vite quand même. Après deux, trois ans, déjà la chaise. B. – Oui, oui.
Y. – Est-ce que ton logement est resté adapté ? B. – Il n'est pas adapté. Y. – Toujours pas ? B. – Non. On cherche, mais…

Y. – Au niveau financier ?
B. – La première année, cela a été une catastrophe parce que quand tu travailles et la première année que tu cesses de travailler tu n'es que sur la mutuelle. Donc il faut attendre la deuxième année pour que tu aies un statut d'invalide. Puis après encore, passer chez le médecin-conseil et être reconnue. On a ramé. Mais bon, j'ai un mari très courageux qui n'a jamais hésité à travailler quand le patron lui demandait de travailler le dimanche. Il n'a jamais refusé une heure, jamais.

Y. – Et pour les loisirs, il y avait du changement ?
B. – Non. J'ai eu un plus maintenant, je dois dire, avec notre petite-fille. Parce que, elle vit seule, elle a son copain, mais elle a son appartement. Elle me téléphone et me dit : « Tiens, Nona, tu n'a pas envie d'aller au Grand Pré ? C'est à Mons, c'est comme une galerie. Elle vient me chercher et on part toutes les deux. On fait les magasins, ou alors on va manger un petit truc chinois ensemble. Ça c'est un petit plaisir que j'ai avec elle.
Y. – Oui.

La vie d'après

Y. – On arrive à la « vie d'après ». Donc, tu es déjà depuis longtemps hors du circuit du travail. Au niveau de tes relations, dans cette « période d'état » en quelque sorte, est-ce que, finalement, ton mari s'est adapté ?
B. – Oui, oui.
Y. – Et ta fille ?
B. – Moins. Encore maintenant, elle ne réagit pas bien. Mais moi j'en reviens un peu : quelques années après ma maladie, j'ai eu beaucoup de chocs émotionnels : j'ai perdu un frère, puis j'ai perdu mon papa, puis actuellement je viens de perdre mon beau-frère. Et je vois toutes les personnes de mon entourage qui disparaissent et je me dis : « Ce n'est pas juste ». Pourquoi ces gens-là et pas moi ?

Y. – Et tes amis : est-ce que tu as encore d'anciens amis que tu gardes ?
B. – Non, j'ai de nouveaux amis, qui sont dans la même situation que moi.
Y. – Des gens que tu as connus ici à M. ?
B. – Oui. Et d'autres que j'ai connus avec les voyages de la SEP quand on part en France. J'ai fait de nouvelles rencontres qui sont de vrais amis parce qu'ils comprennent ma maladie. Mais quelqu'un qui n'a pas ce qu'on a ne peut pas comprendre.

Y. – Qu'est-ce qui t'attache à la vie maintenant ?
B. – Mon mari, mes petits-enfants, ma maman.
Y. – L'estime que tu as de toi-même ?
B. – Je m'estime beaucoup. Ce n'est pas pour me vanter, mais j'ai beaucoup d'estime pour moi-même parce que je me relève toujours. Et je me relève encore plus forte.

Y. – Les convictions philosophiques et religieuses… . Enfin, tu les rejettes, mais si tu les rejettes c'est qu'elles sont quand même encore là. On ne peut pas rejeter ce qui n'est pas. Donc, est-ce que ça t'aide ? Est-ce que ces convictions sont profondément modifiées ?
B. – Profondément modifiées. Je me dis : « Il y a quelque chose au-dessus de nous, mais ne me dis pas qu'il y a un paradis.

Y. – Oui, oui.
B. – Moi, mon papa est parti, mon beau-frère est parti et, ce que je me dis très souvent : le soir je regarde le ciel, je regarde les étoiles. Je dis : « Tiens, là, c'est papa, là c'est mon frère …je sais qu'ils sont là-haut, mais pas au paradis, ça non.
Y. – Tu n'y crois pas, mais tu ne juges pas que c'est complètement impossible non plus.
B. – Hé non.

Y. – Tu es plutôt agnostique, tu dis : « Je ne sais pas ».
B. – Voilà. Je suis plutôt dans le genre protestant.
Y. – Ça, c'est encore autre chose. C'est plutôt en rapport avec le refus de l'autorité de l'Eglise. C'est comme cela qu'est né le protestantisme. Ils trouvaient qu'il fallait être en relation directe avec Dieu.
B. – Je crois en quelque chose, te dire quoi je ne sais pas, mais je pourrais aussi bien croire qu'il y a des Martiens. Il y a quelque chose au-dessus de notre tête. Il y a peut-être des êtres plus intelligents que nous au-dessus de nous. Je ne sais pas se qui se passe là, je ne sais pas.

Y. – Je te remercie.

Interview realisé par Yvon Leroy.

L'ASBL « VZW steunt MS » a invité la direction de l' IMSO à la remise d'un dernier chèque à notre organisation au profit des patients S.E.P. de Melsbroek.

En présence d'Eddy Merkx, la Présidente Maria et ses nombreux collaborateurs nous ont invités le 6 novembre 2016 à 15 u. chez la firme ARISO bvba, Nijverheidstraat 18 à Londerzeel.

L'IMSO a reçu un dernier cheque de la valeur de **50.750,00 €.**

Calendrier 2017

Swimmarathon IMSO, le dimanche 12 mars.

Distribution des oeufs de Pâques, semaine du 27-31 mars.

Souper poulet-Rotary, le samedi 22 avril.

Fête des mères, le dimanche 14 mai.

Buffet froid Bénévoles, le samedi 03 juni.

Assemblée générale, le mercredi 07 juni.

Fêtes des pères, le dimanche 11 juin.

Excursion patients le samedi 02 septembre.

Souper aux moules un samedi en octobre.

Crêpes avec Mariake, le 01 novembre.

Fête de Noël- Rotary le mardi 05 décembre.

Distribution fruits de Noël, semaine du 11-15 décembre.

Ce programme est provisoire et demande confirmation dans notre prochain numéro.

Handi move INTERNATIONAL

Tilsystemen
op maat

Ten Beukenboom 13
9400 Ninove
Tel. 054 31 97 26
info@handimove.com
www.handimove.be

---

de prêtre orthopedie n.v.

Monnikenwerve 171-173, 8000 Brugge
tel. 050/31 68 00, fax. 050/31 65 89

Braambergstraat 34, 8000 Brugge
tel. 050/34 34 23

BTW BE 415.794.755

de prêtre orthopedie n.v.

Monnikenwerve 171-173, 8000 Brugge
tel. 050/31 68 00, fax. 050/31 65 89

Braambergstraat 34, 8000 Brugge
tel. 050/34 34 23

BTW BE 415.794.755

Puzzle Fr. N°2

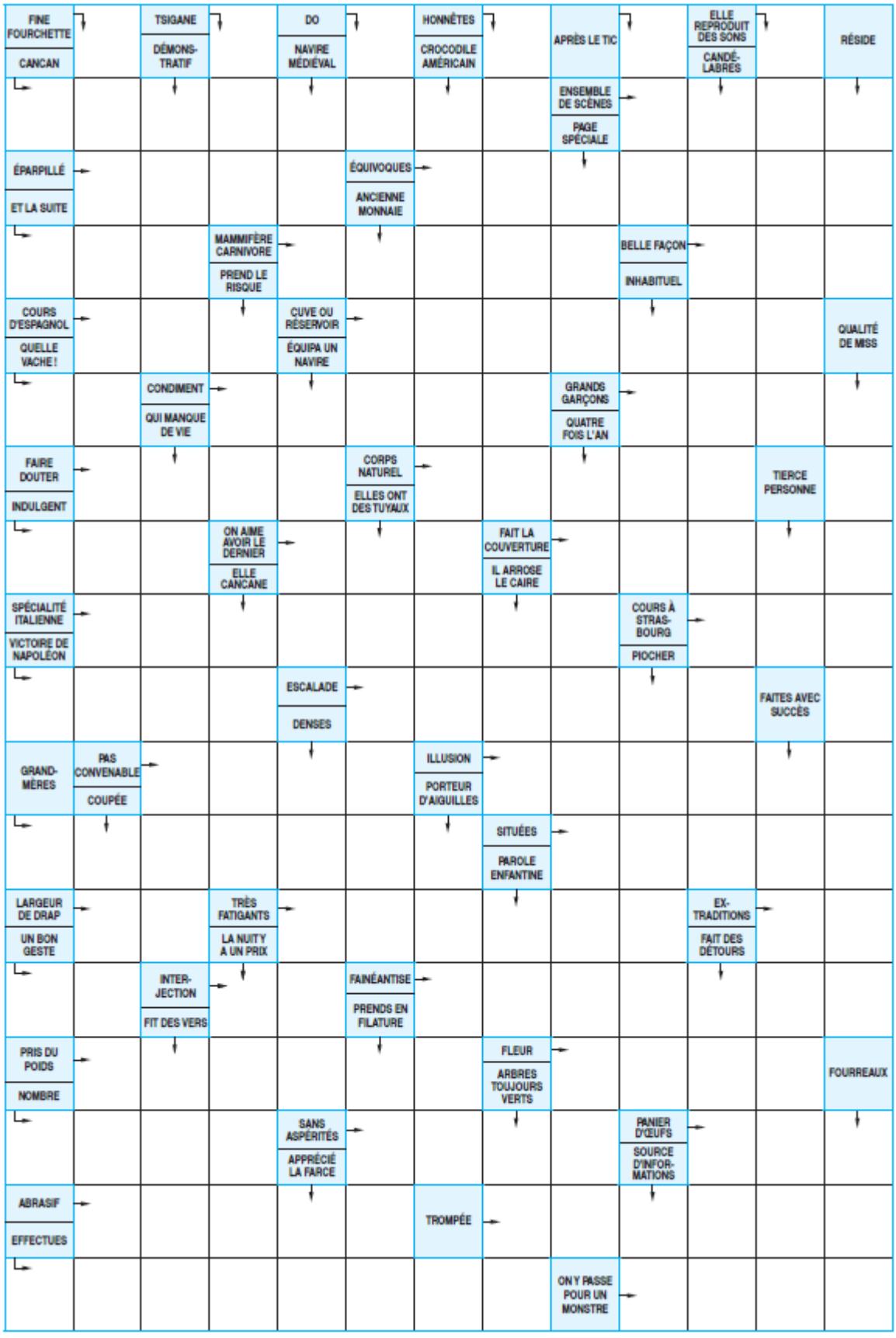
FINE FOURCHETTE
CANCAN
TSIGANE
DÉMONSTRATIF
DO
NAVIRE MÉDIÉVAL
HONNÊTES
CROCODILE AMÉRICAIN
APRÈS LE TIC
ELLE REPRODUIT DES SONS
CANDÉLABRES
RÉSIDE
ENSEMBLE DE SCÈNES
PAGE SPÉCIALE
ÉPARPILLÉ
ET LA SUITE
ÉQUIVOQUES
ANCIENNE MONNAIE
MAMMIFÈRE CARNIVORE
PREND LE RISQUE
BELLE FAÇON
INHABITUEL
COURS D'ESPAGNOL
QUELLE VACHE !
CUVE OU RÉSERVOIR
ÉQUIPA UN NAVIRE
QUALITÉ DE MISS
CONDIMENT
QUI MANQUE DE VIE
GRANDS GARÇONS
QUATRE FOIS L'AN
FAIRE DOUTER
INDULGENT
CORPS NATUREL
ELLES ONT DES TUYAUX
TIERCE PERSONNE
ON AIME AVOIR LE DERNIER
ELLE CANCANE
FAIT LA COUVERTURE
IL ARROSE LE CAIRE
SPÉCIALITÉ ITALIENNE
VICTOIRE DE NAPOLÉON
COURS À STRASBOURG
PIOCHER
ESCALADE
DENSES
FAITES AVEC SUCCÈS
GRAND-MÈRES
PAS CONVENABLE
COUPÉE
ILLUSION
PORTEUR D'AIGUILLES
SITUÉES
PAROLE ENFANTINE
LARGEUR DE DRAP
UN BON GESTE
TRÈS FATIGANTS
LA NUIT Y A UN PRIX
EX-TRADITIONS
FAIT DES DÉTOURS
INTERJECTION
FIT DES VERS
FAINÉANTISE
PRENDS EN FILATURE
PRIS DU POIDS
NOMBRE
FLEUR
ARBRES TOUJOURS VERTS
FOURREAUX
SANS ASPÉRITÉS
APPRÉCIÉ LA FARCE
PANIER D'ŒUFS
SOURCE D'INFORMATIONS
ABRASIF
EFFECTUES
TROMPÉE
ON Y PASSE POUR UN MONSTRE

VIGO is... teamwork

- Orthopedie
- Kinderorthopedie
- Prothesen
- Revalidatie
- Orthopedische schoenen
- Mobiliteitshulpmiddelen
- Woon- en Zorgadvies
- Topsport begeleiding

VIGO speelt een belangrijke rol op het gebied van **technische orthopedie.**

U kunt bij ons terecht voor een zeer uitgebreid gamma producten en hulpmiddelen voor uiteenlopende aandoeningen: in onze ateliers worden orthesen, prothesen en orthopedische schoenen op maat gemaakt, maar u kunt bij ons ook terecht voor rolwagens en looprekken, braces, steunzolen, ...

Voor elk probleem zoeken onze specialisten een oplossing, afgestemd op uw behoeften. Wij bieden producten voor alle leeftijden: van kinderen tot ouderen. Daarnaast helpen wij ook topsporters om hun prestaties te verbeteren.

VIGO

helping people move on

Campus Wetteren	Campus Heverlee	Campus Zellik	Campus Genk
Biezeweg 13 9230 Wetteren 09 292 20 00	Interleuvenlaan 60 3001 Leuven 016 40 60 50	Zone1, Researchpark 10 1731 Zellik 02 467 15 11	Vaartstraat 4 3600 Genk 089 32 91 50

Voor meer info over onze producten en campussen, surf naar onze website

www.vigogroup.eu

Sudoku 2/2016

	3	7			8			
			2	3				6
				9				
5		9				1	2	
			9	2	7	4	5	
	7						8	
			8		5	9		
2							4	
		6		7		5		

Hendriks

DRIVEN BY CARE

Confort de voyage optimal & transport adapté

pour les personnes à mobilité réduite ainsi que les personnes en fauteuil roulant

www.hendriks.be

TAXI HENDRIKS MELSBROEK sa
Perksesteenweg 35 D | 1820 STEENOKKERZEEL
Tel: 02/752 98 00 | Fax: 02/752 98 01

Résultat du puzzle 1

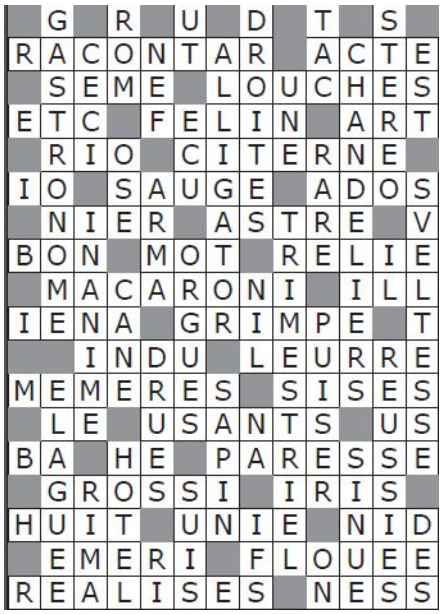

Uitslag van puzzel 1

Résultat du Sudoku 1 - Uitslag Sudoku 1

3	1	2	6	8	7	4	5	9
9	5	8	2	3	4	7	1	6
7	6	4	5	9	1	2	8	3
6	4	5	1	7	2	3	9	8
8	3	1	4	5	9	6	7	2
2	7	9	8	6	3	1	4	5
1	9	3	7	2	8	5	6	4
4	2	6	9	1	5	8	3	7
5	8	7	3	4	6	9	2	1

<u>Résultat du sudoku</u>
Madame Arlette Gelin, Marie-Josée Piquet, Madame Ingrid DeRoo, Monsieur Luc Lemaire, Madame Lucette Sculier, Madame Anne Dockx, Madame Arlette Gelin, Madame Marie Van Dam, Monsieur Bruno Durenne et Monsieur Bernard Lonez.

Monsieur Bernard Lonez a gagné la récompense de 30 €.

<u>Résultat puzzle</u>
Les personnes suivantes nous ont adressé la bonne réponse : Madame Michèle Béduneau, Madame Anne Dockx, Madame Arlette Gelin, Marie-Josée Piquet, Madame Ingrid De Roo, Monsieur Bruno Durenne, Monsieur Luc Lemaire et Monsieur Bernard Lonez.

Madame Michèle Béduneau a gagné la récompense de 30 €.

INTERNATIONAL MS ORGANISATION

Redactieraad / Comité de rédaction : André Werelds, Yvon Leroy, Petra Bober, Francine Luyckfasseel, Luc De Wolf, Dr. Ketelaer.

Redactieadres / Adresse du bureau de rédaction :
I.M.S.O. v.z.w.
VANHEYLENSTRAAT 16
1820 MELSBROEK
TEL. : 02/597.80.00

Patiënten / Patients	**:**	**€ 10**
Familie en vrienden **Familles et amis**	**:**	**€ 15**
Steunende leden / Membres de soutien	**:**	**€ 25**

Door storting op volgend rekeningnummer van de Bank RECORD
Par versemenet au compte bancaire suivant : **BE63 6528 3223 3208**
Op naam van IMSO/au nom d'IMSO

GRAAG VERMELDEN : RIJKSREGISTERNUMMER, BTW – NUMMER ou GEBOORTEDATUM

VEUILLEZ MENTIONNER VOTRE NUMERO DE REGISTRE NATIONAL, NUMERO TVA OU DATE DE NAISSANCE.

OPMERKING: **GIFTEN VAN € 40** OF MEER GEVEN RECHT OP FISCAAL ATTEST. LIDMAATSCHAPSGELD **DIENT EXTRA BETAALD TE WORDEN** EN GEEFT RECHT OP HET TIJDSCHRIFT. (vb.voor patiënten € 50 = gift + € 10 lidmaatschap) en (voor niet-patiënten € 55 = gift + € 15= € 55)

ATTENTION : UNE ATTESTATION FISCALE SERA DELIVREE POUR **LES DONS DE € 40** OU PLUS . (p.e. € 40 don+ € 10 = € 50 pour les patients/ € 40 don+ € 15 = € 55 pour les autres).
LA COTISATION, À VERSER **EN SUPPLEMENT,** DONNE DROIT À L'ABONNEMENT ÀLA REVUE.

TARIEF RECLAME / TARIF PUBLICITAIRE :
1/2 BLZ./PAGE : € 125 PER NUMMER/PAR NUMERO OF € 750 PER JAAR/PAR AN
1/1 BLZ./PAGE : € 250 PER NUMMER/PAR NUMERO OF/OU € 1500 EURO PER JAAR/PAR AN.

VOOR ALLERLEI INLICHTINGEN IN VERBAND MET LIDMAATSCHAPSGELDEN, AANKONDIGINGEN, RECLAME :NEEM CONTACT OP MET ONZE REDACTIE.

POUR TOUS RENSEIGNEMENTS A PROPOS DES COTISATIONS, ANNONCES OU PUBLICITES, VEUILLEZ VOUS ADRESSER A NOTRE SECRETARIAT.